

Π

вопрáвлю. ὀρθοτομέω-ῶ.
 Πράβηϋκχ, α. ἄρσ. δισέγγονος.
 Правовѣрїе, ἰμ. οὐδ. τὸ ὀρθῶς
 πιστεύειν (κατὰ λεξ. ὀρθο-
 πιστία) = правосλάβιε.
 Правовѣрный, αμ, οε. ἐπιθ. ὁ
 ὀρθῶς πιστεύων (κατὰ λεξ.
 ὀρθόπιστος). = правосλάβный.
 Правовѣрїи. ἐπιρ. μετ' ὀρθῆς
 πίστεως (κατὰ λ. ὀρθοπί-
 стως) = правосλάβηω.
 Правослáвный, αμ, οε. ἐπιθ.
 ὀρθόδοξος.
 Правослáвнѡ. ἐπιρ. ὀρθοδό-
 ξως.
 Прáвостъ, η. θηλ. εὐθύτης, ὀρ-
 θότης, ὁμαλότης, ἀκρίβεια.
 Правосдáвїе, ἰμ. οὐδ. δικαιοκρι-
 σία.
 Правοхождѣ, διши. εὐθυπορέω
 -ῶ, βαδίζω τὴν εὐθεΐαν.
 Прáвый, αμ, οε. ἐπιθ. ὀρθός, εὐ-
 θύς. 2) ὀρθιος (203) = προστýй
 4. σημασ.
 Прáвѡ. ἐπιρ. ὀρθῶς.
 Прáгч, α. ἄρσ. 1) — δόληй οὐ
 дверей. οὐδός, φλιά, βηλός,
 βαλβίς. 2) — γόρηй. ὑπέρθυ-
 ρον, ὑπερθύριον, φλιά.
 Прáдѣднїй, αμ, οε. ἐπιθ. προ-
 παπικός, προγονικός, προ-

Π

πατορικός.
 Прáдѣдч, α. ἄρσ. πρόπαππος.
 проπάτωρ.
 Празднественный, αμ, οε. ἐπιθ.
 ἑορτάσιμος, ἑορταῖος.
 Празднество, α. οὐδ. = πρáз-
 дность. 2) ἑορτή, ἑορτασμα-
 -σμός.
 Праздникч, α. ἄρσ. ἑορτή. 2)
 = πρáзднованїе.
 Праздничный, αμ, οε. ἐπιθ.
 (κτητ.) ὁ τῆς ἑορτῆς, ἑόρ-
 тιος, ἑορτασικός. 2) = πρáз-
 днественный.
 Празднованїе, ἰμ. οὐδ. ἑόρτα-
 σις, ἑορτασμα, ἑορτασμός,
 πανηγυρίς, πανηγυρισμός,
 ἀργία, σχολή.
 Празднoлюбéзный, αμ, οε. ἐ-
 πιθ. = празднoлюбéный.
 Празднoлюбéный, αμ, οε. ἐπιθ.
 φιλέορτος.
 Празднoслáвлю, биши. πρáз-
 днoслáвнч. ἀργολογέω-ῶ,
 βαττολογέω-ῶ, φλυαρῶ.
 Празднoстъ, η. θηλ. ἀργία,
 σχολή.
 Празднýю, еши. πρáзднoвaчч.
 ἀργῶ, σχολάζω, σχολήν ἄ-
 γω. 2) ἑορτάζω, πανηγυρί-
 ζω, ἑορτὴν ἄγω.